

(Det talte ord gælder)

Jonas Bjørn Jensen (A) Politisk ordfører for Socialdemokratiet

30. august 2018

Kære kollegaer – Politiske med- og modspillere

Kære borgerrepræsentanter

Her til aften tager vi første skridt på vejen mod et nyt budget for Københavns Kommune. Et nyt husholdningsbudget for det fællesskab, som vi er mere end 600.000 mennesker der deler hver dag.

Det er en stor og vigtig opgave som vi er blevet betroet. Ikke bare skal vi forvalte hårdt opsparede skattekrone med omhu og omtanke. Vi skal også sørge for, at summen af det hele kan bruges til at skabe flere muligheder, end vi kunne hver for sig. Skabe en lettere hverdag for pressede børnefamilier, og bedre vilkår for byens små og store virksomheder. Hjælpe børn og unge godt på vej i livet med gode vuggestuer, børnehaver og folkeskoler. Sikre omsorg og en værdig alderdom.

For det er jo det, vi forvalter i de her budgetforhandlinger: Det er vores velfærdssamfund, som vi som kommune har det allerstørste og vigtigste ansvar for at drive forsvarligt og udvikle visionært. Og når vi gør dét – når vi løfter den opgave, vi har fået stillet, så skaber vi netop større værdi, end vi kunne hver for sig.

Politiske beslutninger har banet vejen for, at København er blevet den fantastiske by, som det er i dag. Tilbage i firserne, var der nok ikke nogen, som havde forudset, at vi nogle årtier senere ville være den by, som internationale trend-magasiner igen og igen kårer som en af verdens dejligste byer at bo og leve i.

Eller at vi skulle være den by, som resten af verden vender deres øjnene i mod, når de skal finde nye grønne løsninger for fremtiden.

Folk slog sig på lårene af grin, da tidligere overborgmester Jens Kramer Mikkelsen lancerede ideen om, at man i det nye årtusinde ville kunne bade i havnen, uden at blive syg af det. Og det var nok mere science fiction end fremtidens København folk tænkte på, når man snakkede om førerløse metrotog, der som et af verdens grønneste transportsystemer skulle fragte millioner af mennesker rundt i vores hovedstad.

I dag elsker alle København. Nogen endda så meget, at de bruger hver en chance på at tage noget af vores hovedstad, hvad enten det er arbejdspladser, velfærdsspenge eller finansieringen af vores parkeringsløsninger.

Når man skal fremhæve det gode københavnervliv er det som regel med havnebadet som symbol, og københavnervne elsker metron. Eller, elsker i hvert fald at køre med den.

Men vi skal også sørge for at betale for den, og der har vi en regning, som ligger og venter.

For et år siden var vi sammen her, en enig borgerepræsentation der lyttede til protesterne mod at bygge i Ørestad Fælled Kvarter.

Siden er hver en sten i kommunen blevet vendt, og embedsværket har nu leveret en rapport, som udpensler alle muligheder for at erstatte byggegrunden i Ørestad Fælled Kvarter. Men som samtidig peger på, at der bliver en regning på 1,9 milliarder kroner, hvis ikke vi finder en erstatning.

Det er derfor, at det er et budgetspørgsmål at finde en Amager Fælled-løsning. Vi var sammen om at bevæge os væk fra Ørestad Fælled Kvarter. Nu må vi være sammen om at finde en anden løsning – så vi ikke bare løber fra regningen.

Vi skylder københavnernes en afklaring på den store regning, der ligger og venter, hvis ikke vi finder en løsning. Og vi har brug for at vise vores samarbejdspartnere, ikke mindst staten, at vi kan overholde vores aftaler.

Uden en solid løsning, vil vi både svigte københavnernes tillid, og sætte samarbejdet med staten i stå. Det vel at mærke i en tid, hvor vi har akut brug for statslig opbakning til f.eks. de infrastrukturprojekter, der ligger og venter i de kommende år. I Socialdemokratiet vil vi ikke være med til at sætte København på pause.

Det er derfor vi meget klart har sagt, at vi ikke får et budget, uden at få en Amager Fælled Løsning.

Og her er vores prioritering klar:

Vi ønsker sammenhængende byområder, som baserer sig på bæredygtig transport, som giver de boliger vi har så meget brug for, og hvor vi kan bruge 25 procents reglen til at sikre almene boliger. Og vi ønsker en løsning, som betaler regningen, uden at vi skal bruge vores velfærdspenge på det.

Men vi tror på en fælles løsning, og derfor går vi også pragmatisk til forhandlingerne, og ser frem til at diskutere mulige løsninger med alle ansvarlige partier, som vil være med til at finde en løsning.

Og når regningen for en af hjørnестenen i Københavns grønne genrejsning er betalt, så kan vi tage fat på det næste af mange grønne skridt for København.

Den luft, som vi hele tiden trækker ned i lungerne. Hvad enten vi leger med børnene på legepladsen, cykler til og fra arbejde, går en tur eller spiller fodbold på en af vores mange kunstgræsbaner i byen.

Nu afdøde Benny Andersen bruger linjen "Lungerne frådser i luft" til at beskrive glæden i Svantes Lykkelige dag. Og den glæde, skal københavnernes også have. En vision vi heldigvis deler med de fleste partier i salen her – uanset om man tror på menneskeskabte klimaforandringer eller ej.

Og vi går også til de her budgetforhandlinger, med ønsket om at sætte en række andre grønne aftryk på byen. Men der er vel efterhånden ikke et parti tilbage, som ikke vil være grønne, så der er vi også sikre på, at vi kan finde fælles fodslag.

I det meste af landet lukker folkeskoler. Bare ikke i København. Der åbner vi hele tiden nye folkeskoler. For selvom regeringen finanslov efter finanslov har øget tilskuddet til privatskolerne, så vælter børnene ind i den københavnske folkeskole som aldrig før.

Den københavnske folkeskoles succes bygger på vores mange dygtige ansattes indsats, og på vores politiske prioritering af den fælles skole. Sådan skal det blive ved med at være, og vi går til budgettet med ønsket om, at der skal være plads til de mange københavnske børn. Men vi går også til budgettet med et ønske om at skabe de bedste rammer for vores mindste børn. For os er 0 til 6 års området præcis ligeså vigtigt, som at skabe en god skole til dem, når de bliver seks år.

Senere i livet, så skal vi sørge for, at alle kan få et arbejde.

Altså dem, som kan arbejde. Dem som ikke kan arbejde, skal have en ordentlig behandling, og hjælp til at leve et værdigt liv. Hvad enten det er de aller mest udsatte borgere, som har brug for, at vi giver dem et løft i forbindelse med budgettet, eller det er de borgere, som af den ene eller den anden grund ikke kan passe et arbejde.

Derfor håber vi også på, at det her kan blive et socialt budget. Men det tror vi også på, at andre partier her på Rådhuset vil være med til at sørge for.

Uanset hvad, så skal vi ikke cykle folk rundt i systemet, og alle skal have den hjælp, som de har behov for. Hvad enten det er til at få et job, eller til at få et værdigt liv, selv om man ikke kan passe et job.

Det er også derfor, at vi går til budgettet med ønsket om at styrke den jobrettede indsats. Så vi får udnyttet de gode konjunkturer, og får alle der kan arbejde i job. Men det kræver også, at vi tør stille krav til erhvervslivet.

Og vi tør godt stille krav til vores erhvervsliv i København. Både når vi med vores arbejdsklausuler i hånden stiller krav om ordentlige løn og arbejdsforhold. Når vi med de sociale klausuler i hånden stiller krav om lærepladser og når vi i vores beskæftigelsesindsats stiller krav om, at erhvervslivet skal løfte deres del af ansvaret, for at københavnernes uden for arbejdsmarkedet kommer i job.

Men med de krav følger også en forpligtelse til at stille ordentlige rammer for vores erhvervsliv til rådighed. Det gør vi heldigvis i forvejen. Det siger vores lokale erhvervsliv, også selv om Dansk Industri og Dansk Byggeri hele tiden prøver, mod bedrevidende, at skabe det modsatte billede af København.

Men det ligger ikke til os at hvile på laurbærrene. Derfor var det med ambitionen om at gøre et godt erhvervsklima bedre, at vi nedsatte en erhvervs taks force. Den er kommet med en række konkrete anbefalinger, og vi går til budgettet med det mål, at imødegå de anbefalinger, som taks forcen er kommet med. I hvert fald den del af dem, som ikke handler om lavere skat.

Og så skal vi blive ved med at investere i det gode liv, som de glittede magasiner lovpriser København for. Ikke kun fordi, det giver vores erhvervsliv mulighed for at tiltrække arbejdskraft udefra. Men fordi vi gennem investering i kultur, idrætsfaciliteter og fritidslivet har gjort København til synonym med det gode liv. Sådan skal det fortsat være i fremtiden.

Jeg håber, at I med min og overborgmesterens indlæg har fået et indtryk af, hvilke prioriteter, socialdemokratiet har for dette års budgetforhandlinger. Nu ser jeg frem til at bruge resten af denne tidlige aften på høre I andre partiers prioriteringer.

For i dag sætter vi fokus på de prioriteringer, vi hver især har som partier. I morgen sætter vi os til bordet for at løse den vigtige opgaver, vi er valgt til. At få enderne til at mødes, så København bliver ved med at udvikle sig til en stadigt bedre by.

Kort sagt, så går vi socialdemokrater til de her budgetforhandlinger for at fortsætte Københavns udvikling som en grøn og bæredygtig verdensby, hvor der bliver skabt plads til alle, og hvor vi gør os ekstra umage for at få de sidste med.

Vi skal udvikle alt det vi har sammen – vi skal have et København for alle